

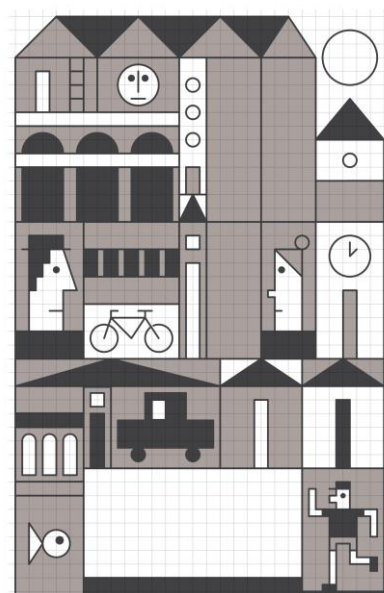
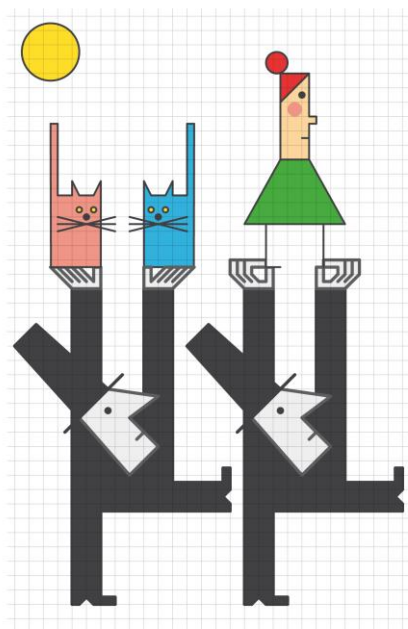
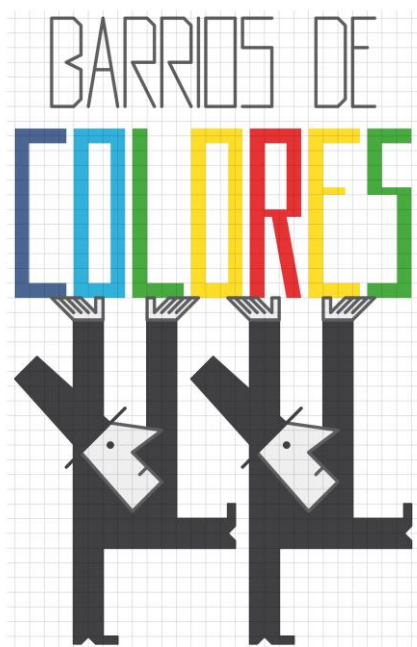
L'OEPLI (ORGANIZACIÓN ESPAÑOLA PARA EL LIBRO INFANTIL Y JUVENIL) FALLA ELS PREMIS LAZARILLO 2016, EN LES SEVES DUES MODALITATS: ÀLBUM IL·LUSTRADO I CREACIÓIN LITERÀRIA

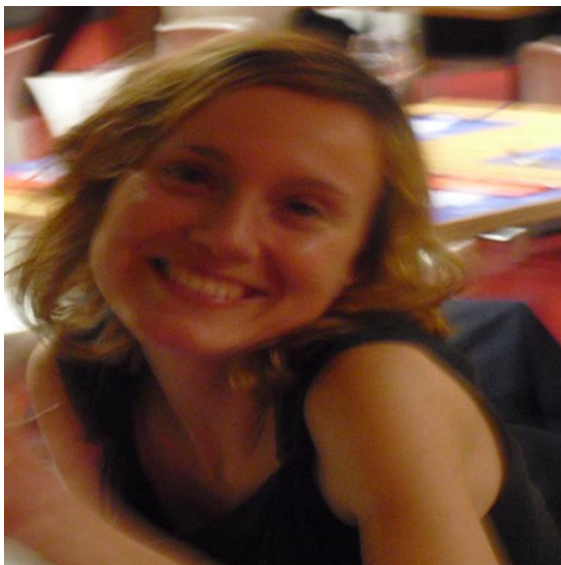
Aquest prestigiós guardó, el més antic de l'Estat espanyol, en la literatura infantil i juvenil, va ser convocat per l'extingit Instituto Nacional del Libro Espanyol l'any 1958 amb la finalitat d'estimular la creació de bons llibres per a infants i joves. Des de l'any 1986 és l'OEPLI l'encarregada de convocar-los anualment, en les modalitats d'Àlbum Il·lustrat" i de Creació literària, patrocinats pel Ministerio de Educación, Cultura y Deporte.

El passat 10 de novembre el Jurat integrat per Sara Moreno Válcárcel, copresidenta de la OEPLI, i per Teresa Durán, Ana Cristina Martín, Antonio Seijas i Lorena Martínez, en representació de las cuatro seccions territorials de la OEPLI, va seleccionar l'obra guanyadora **BARRIOS DE COLORES**, entre els 58 projectes presentats, destacant per unanimitat la força i l'impacte de la simplicitat de l'obra, una simplicitat que respon a una complexa idea on els autors han sabut unir el text i la il·lustració en una harmoniosa composició.

Barrio de colores

Si de sobte uns estranys senyors s'emportessin els fanals del barri, i tornessin dies més tard i el barri, fins i tot, acabés per quedar-se sense colors, podrien el caos i la tristesa apoderar-se del veïnat? Potser només un inesperat descobriment podria canviar el curs dels esdeveniments ...

ANA GONZÁLEZ MENÉNDEZ.

Doctora cum laude en Filosofia, especialitat en Teoria de les Arts i Estètica, per la Universitat Complutense de Madrid. Grau en Música pel Conservatori de Madrid,

especialitat en piano i flauta travessera. Postgrau en Intel·ligència emocional i Educació. Acreditada per l'ANECA. Ha coordinat el seminari permanent i interdisciplinari sobre Escriptura i Imatge, L'Europa de l'Escriptura, de la UCM, en col·laboració amb el CNRS París VII. Ha estat membre de diferents consells de redacció i ha publicat nombrosos articles relacionats amb les arts, la Filosofia, la Música i la Teoria del Coneixement, havent desenvolupat també treballs amb fotògrafs i il·lustradors. La seva tasca docent i investigadora es desenvolupa en institucions com la Universitat Complutense de Madrid, la Universitat Internacional de la Rioja, la UNED o la Universitat d'Oxford. Ha col·laborat amb diversos directors d'orquestra i músics, tant a nivell nacional com internacional, i és intèrpret en nombrosos concerts didàctics i experimentals.

KIKE IBÁÑEZ neix a Donostia el 1980.

Diu que amb 12 anys no tenia bicicleta pròpia i feia servir la de la seva àvia, una bici tan vella i rara que es burlaven d'ell. Així que un bon dia va decidir explicar un secret: aquella bicicleta era en realitat del seu avi, un ciclista professional. Després de saber aquesta història, tothom volia fer servir la bici de la seva àvia.

Anys després, Kike Ibáñez va estudiar Arts Gràfiques, Disseny Gràfic i Il·lustració a Madrid. Des de 2008 dissenya i dibuixa, des de la seva bonica casa al centre de la ciutat, per a editors, empresaris, periodistes, actors, músics, amics, nens, nenes, senyors i senyores.

També és professor, segueix anant en bicicleta i rega les plantes.

EL dia 11 de novembre es va fallar el Premi Lazarillo 2016, en la modalitat de Creació Literària, dotat amb 3.000 €.

Van optar al Premi Lazarillo un total de 161 obres, de les quals 86 erenn de narrativa, 56 de poesia i 19 de teatre. De totes elles, 143 escrites en castellà, 10 en gallec i 6 en català i 2 en euskera.

El jurat, integrat per Sara Moreno Válcárcel, copresidenta de l'OEPLI, i per Teresa Claudàtor, Montse Pena, Arantxa Bea i Aurelio Erdozain, en representació de les quatre seccions territorials de l'OEPLI, va triar com a guanyadora l'obra titulada: ***EL secret de l'avi***.

Va destacar de l'obra guanyadora "l'originalitat de les històries, amb una evolució en els contes que va des d'un plantejament i una estructura més tradicional de conte popular a relats molt innovadors. És una obra ben escrita, amb un llenguatge acurat i suggeridor que s'adequa a les diferents narracions".

- ***El secret de l'avi***

És un recull de cinc contes que s'inventa un personatge, l'avi Nicolau, per als seus néts bessons Miquel i Maria a partir de diferents elements que troben al seu voltant i que no són al lloc que els correspondria: per exemple, a la caixa de les joguines dels nens, apareix -insospitadament, perquè no hauria de ser-hi- una pinta, un naip (el rei de bastos) i una pedra.

Nicolau, vinculant aquests tres objectes, crea «El rei pelat», el primer dels relats que, protagonitzat per un rei obsessionat per la seva calvície, posseeix moltes de les característiques del conte popular. Però Nicolau és capaç de narrar també un altre tipus de històries, més agosarades, amb tocs surrealistes en alguns casos i finals més oberts: «París, el peix i el Cadenat», «La maga Staropolsky», «El missatge a l'ampolla» o «La pirata» traslladen el lector a altres mons, més fantasiosos o realistes, segons els casos.

CARLES CANO PEIRO (València, 1957) és llicenciat en Filologia Catalana i ha exercit la docència en instituts durant més de vint anys. La seva trajectòria com a escriptor d'obres destinades a infants i joves comença a principis dels anys 80. Des de llavors, l'autor ja no cessa en el seu treball de creació literària. Paral·lelament, la seva dedicació a la narració oral ha anat en augment així com de les intervencions en taules rodones, jornades, cursos i conferències. Ha treballat com a locutor i guionista en ràdio i televisió. També ha elaborat llibres de text, especialment per a l'editorial Anaya, i ha fet multitud de conferències i xerrades a universitaris i en formació del professorat.

Al llarg de la seva trajectòria, Carles Cano ha estat guardonat amb diversos premis, entre els quals cal esmentar el premi Lazarillo de 1994 per l'obra de teatre ***T'he enxampat Caputxeta***.

Carles Cano adjudica un paper important a l'atzar i va ser aquest qui el va conduir cap a la narració oral i a qui dedica actualment la meitat del seu temps. Quan explica una història, ja sigui de la tradició oral o de les que escriu, es té la sensació d'estar davant d'un nen concentrat en el seu joc de batalletes que, visualitzant la representació de cada paraula, les esquitxa d'onomatopeies: «Tin!» «Xas!» «Boooooomm!»